

‘Molens werken na eeuwen nog’

Harry Weerts

Asten

Ze zien heel hun leven dingen draaien, die molenaars. Dan is de cirkel als metafoor natuurlijk nooit ver weg. „Als ik toch hier ben, laat ik er dan ook maar een rondje molens van maken.” Vakbelangstelling bracht de Zeeuwse molenaar Marc Polderman naar deze regio, want hij wilde weleens zien wat Brabant voor molens rijk is. In Asten vergaapt hij zich aan De Oostenwind, een van de veertien molens in de regio die open huis houdt tijdens de Peellandse Molendag. „Wanneer ik in Brabant kom, valt me direct op dat de molens hier zoveel groter zijn dan in Zeeland. Dat komt omdat de

Het valt me altijd op dat de molens in Brabant zoveel groter zijn

—Marc Polderman

wind zwakker is. Aan de kust waait het al gauw een Beaufort of twee harder.” Dat kon niet verhinderen dat in het verleden weleens een molen omwaaide. Ook in Asten, vertelt De Oostenwind-eigenaar Geert van Stekelenburg, afkomstig uit een geslacht van molenaars. Zijn molen werd in 1970 tot overmaat van ramp in brand gestoken, maar later herbouwd. Astenaar Mark Strijbosch herinnert zich die brand nog goed. „Ik was toen zes jaar oud en herinner me al dat brandende hout nog als de dag van gisteren. Angstaanjagend was dat.” Met zijn twee jaar oude zootje Lohan neemt hij even een kijkje. „Het zijn toch veel ouders met kleine kinderen die zo’n molendag bezoeken”, vertelt Van Stekelenburg. „Zo’n bouwwerk blijft op jongetjes indruk maken.” De Oostenwind is er een in de meest klassieke variant: de standaardmolen. Simpel gezegd een molen met een houten stam als spil waar alles om draait. En juist die eenvoud fascineert werktuigbouwer en leerling-molenaar Leo Elbers uit Helmond. „We zijn eeuwen verder en het werkt nog steeds.”